

[Nørskov.]

sammen 11 Brigadetamburer eller Stabstrompetere og 320 Musikere. Efter Loven af 1880 havde Hæren 21 Stabshornblæsere eller Overtrompetere og 311 Musikere. Efter Loven af 1894 var der 22 Stabshornblæsere eller Overtrompetere og 317 Musikere. Man betragtede det dengang som en Selvfølge, at Hærens Afdelinger skulde være rigeligt forsynet med Musik, og det samme holder man paa i Udlandet. Vore Nabolande har alle store Militærorkestre, ja, i vort nærmeste Naboland, Sverige, er Forholdene paa dette Omraade ideale i Sammenligning med vore. Hvert Regiment, i alt over 35, har store fortrinlige Musikkorps, der garnisonerer hele Landet over, og som betyder uhyre meget for Befolkningen og for dens Musikdyrkelse. En lignende kulturel Betydning vilde Militærmusikkens Genindførelse utvivlsomt faa i vort Land. Jeg tror nok, det var det ærede Medlem Hr. Broesen, der som Forsvarsminister tog Initiativet til, at Orkestrene ogsaa gav Koncerter uden for Garnisonsbyerne, altsaa baade i Købstæder, Stationsbyer og Landsbyer, og alle Vegne satte man stor Pris paa den fortrinlige Musik, der for mange var en Oplevelse og en stor Nydelse. Og ikke mindst for syge Mennesker var det en Opmuntring, som man vanskeligt kan vurdere for højt. Militærorkestrene gav nemlig ogsaa Koncerter paa vore Sygehuse. Overlæge Bartels i Viborg har levende skildret den Begejstring og Taknemmelighed, hvormed Patienterne paa Viborg Sygehus modtog Regimentsmusikkens Besøg. Og det er saare forstaaeligt, thi syge Mennesker trænger til at faa Livsmødet styrket, og er der noget, der i Sandhed kan gøre det, er det den gode Musik, der virker forædlende og styrkende paa Menneskesindet.

Jeg gaar ud fra, at hvis vi engang faar Orkestrene tilbage — og det kan jeg alligevel ikke helt opgive Haabet om, trods Forsvarsministerens Afvisning i Dag —, vil de blive brugt paa samme Maade som tidligere, saaledes at de bliver til Glæde og Berigelse for saa mange Mennesker som muligt.

Militærmusikken er i Virkeligheden en saare demokratisk Foranstaltning, thi der-ved kommer den gode Musik ud til de brede Lag af Befolkningen. Ingen har vist det klarere og tydeligere end den tidligere

franske radikale Ministerpræsident Herriot. Han har engang sagt følgende om dette Spørgsmaal — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere —:

„Ved Hjælp af de militære Musikkorps er de forskellige Arter af Musik, lige fra den ædlest til den mest primitive, blevet Folkets fælles Eje.“

Og han slutter sin Tale med disse Ord:

„Hvis de militære Musikkorps forsvinder, forsvinder med dem noget af det smukkeste, bedste og mest demokratiske i vort Samfund.“

Jeg tror, at den franske Minister har Ret. Selv i vor moderne Tid er Musikken den samme Opmuntrer og Livsfornyer, som den altid har været. Den er en virkelig Kulturfaktor baade for Soldaterne og Landets øvrige Befolkning, og derfor tror jeg, at den store Befolkning med Glæde vilde hilse Vedtagelsen af et Forslag som det, der her er stillet. I en mørk og knugende Tid er det urigtigt at unddrage Soldaterne og Folket en Kulturfaktor, som kan kaste Solstrejf ind over Dagen og Livet, og som koster saa lidt set i Forhold til de mægtige Udgifter paa andre Omraader.

J. P. Larsen: Det var jo baade smukke og ædle Toner, vi hørte fra de ærede Forslagsstillere, og saa vidt jeg forstod, var det ogsaa rene Toner. Jeg tror heller ikke, at Forslagsstillerne paa nogen Maade har tilsigtet Agitation med dette Forslag; det være langt fra mig at beskyldte Forslagsstillerne for noget saadant. Jeg vil saa inderlig gerne tro paa deres ædle og rene Hensigter; de er sikkert lige saa skønne som Tonerne, der lød herfra.

Jeg skal ikke komme særligt ind paa, hvor Ansvaret for Militærmusikkens Afskaffelse ligger — det skal jeg gaa let hen over. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Westermann og det ærede Medlem Hr. Nørskov om, at det ikke kan nytte noget at tale om, hvad der er sket, vi maa hellere tale om, hvad der nu skal ske. Jeg vil anbefale begge de ærede Medlemmer at tænke paa det ved Lejlighed, naar andre Ting er paa Tale i dette høje Ting — denne nyttige Metode overholdes jo egentlig ikke i særlig rigt Maal.

Jeg kan dog ikke undlade at sige, at det har forbavset mig noget at finde Par-